

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 28. jula 2020. godine
Ref. br.:RK 1592/20

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI93/19

Podnosilac

Valton Karaxhiu

Ocena ustavnosti neodređenih akata

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Valton Karaxhiu, sa prebivalištem u opštini Prizren (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).
2. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da zastupa i L.B. i A.B.

Osporena odluka

3. Podnosilac zahteva uopšteno osporava skup akata, ali je propustio da precizira konkretan akt javnog organa.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih akata kojima su navodno povređena prava podnosioca zahteva zagarantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 36. [Pravo na privatnost] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 11. juna 2019. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 12. juna 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radimir Laban.
8. Dana 29. jula 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da (i) objasni koju odluku osporava pred Sudom i priloži istu; i (ii) razjasni ko je podnosilac ili da, ako zastupa nekog, dostavi relevantno punomoćje.
9. Dana 16. avgusta 2019. godine, podnosilac zahteva je putem elektronske pošte dostavio Sudu dopunu zahteva u kojoj ponovo nije precizirao konkretan akt koji osporava. On je u ovoj dopuni naveo da je njegov roditelj preminuo, te da je samim tim on novi vlasnik stana.
10. Dana 20. decembra 2019. godine, Sud je ponovio zahtev za dostavljanje dodatnih informacija/dokumenata i tražio od podnosioca da (i) objasni koju odluku osporava pred Sudom i da priloži istu, i (ii) razjasni ko je podnosilac i da, ako zastupa nekog, dostavi relevantno punomoćje.
11. Dana 26. decembra 2019. godine, podnosilac zahteva je putem elektronske pošte dostavio Sudu dopunu zahteva u kojoj ponovo nije objasnio koji konkretan akt osporava, ali je naveo da dostavlja 'izvršnu odluku Osnovnog suda u Prizrenu' – koja sadrži sve odluke koje podnosilac osporava.

12. Dana 9. jula 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je predložilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

13. Podneto pitanje odnosi se na osporavanje svojine na stanu u naselju Ortakol u Prizrenu, koji je prvobitno, ugovorom o korišćenju stana, dodeljen Mehmetu Karaxhiu (ocu podnosioca), na osnovu odluke OOUR "Izgradnja" br. 1063/1 od 5. novembra 1982. godine.
14. Dana 20. aprila 1994. godine, Opštinski sud u Prizrenu (u daljem tekstu: Opštinski sud) je presudom [C. br. 182/94] usvojio tužbeni zahtev preduzeća "Izgradnja" i ukinuo ugovor o dodeli stana na korišćenje te obavezao Mehmeta Karaxhiua da se iseli iz stana i preda isti preduzeću "Izgradnja".
15. Dana 29. septembra 1994. godine, Okružni sud u Prizrenu je presudom [Ac. br. 497/94] potvrdio gore navedenu presudu Opštinskog suda.
16. Dana 25. novembra 1994. godine, preduzeće "Izgradnja" je odlukom [br. 175/1] odlučio o dodeli stana na korišćenje E.V. pod uslovom da on zaključi ugovor o korišćenju stana.
17. Na osnovu spisa predmeta, odnosno na osnovu obrazloženja Presude Osnovnog suda u Prizrenu [C. br. 165/03] od 16. novembra 2004. godine, na stranici 2 iste se navodi da je dana 20. maja 1996. godine, Opštinski sud je odlukom [Ndr. br. 131/93] odlučio da Mehmet Karaxhiu postane nosilac stanarskog prava na spornom stanu, pod uslovom da u celosti isplati kupoprodajnu cenu. Međutim, on nije podneo dokaze da je isplatio kupoprodajnu cenu za sporni stan - na osnovu čega bi postao vlasnik.
18. Sa druge strane, zato što i nakon dodele stana putem odluke [br. 175/1] od 25. novembra 1994. godine, za E.V. od strane preduzeća „Izgradnja“, nije sklopljen ugovor o korišćenju stana među njima, dana 17. septembra 1998. godine, Opštinski sud u Prizrenu je odlukom [Ndr. br. 55/97] odlučio da usvoji predlog E.V. za zamenu ugovora o kupoprodaji stana odlukom tog suda i obavezao je (E.V.) da isplati kupoprodajnu cenu. Dana 6. aprila 1998. godine, E.V. je isplatio kupoprodajnu cenu za stan i na osnovu toga stekao pravo svojine na spornom stanu.
19. Dana 16. novembra 2004. godine, Opštinski sud u Prizrenu je presudom [C. br. 165/03] usvojio zahtev E.V. i obavezao Mehmeta Karaxhiua da oslobodi stan i da isti preda tužiocu u roku od 15 (petnaest) dana. U obrazloženju ove presude se navodi da je E.V. postao legitimni vlasnik stana putem odluke Osnovnog suda u Prizrenu [Ndr. br. 55/97], stoga dok se podnosilac zahteva nalazi u faktičkom posedu istog, onda je isti obavezan da ga preda legitimnom vlasniku.
20. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je predstavio još jedan Sertifikat slučaja Komisije za Imovinsko stambena pitanja [br. DS007317] od 7. maja 2008. godine, koji samo navodi da je odluka Komisije za Imovinsko stambena pitanja [HPCC/REC/74/2006/C] konačna. Ovaj Sertifikat nije

navodio o kojoj se to odluci radi, samim tim podnosilac zahteva nije uspeo da dopuni njegov zahtev dokumentima koji su zatraženi od Suda.

21. Takođe na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je predstavio i još jedan dokument Kosovske Agencije za Imovinu [br. ref.: 729/09/bi] sa naslovom „Status zahteva DSo07317“ od 6. juna 2009. godine, koji takođe navodi da je odluka Komisije za Imovinsko stambena pitanja konačna. Ovaj dopis nije navodio o kojoj se odluci radi i samim tim podnosilac zahteva nije uspeo da dopuni njegov zahtev dokumentima koji su zatraženi od Suda.
22. Na osnovu spisa predmeta, u meri u kojoj se može razumeti, dana 19. marta 2014. godine, podnosilac zahteva i Kosovska agencija za privatizaciju su zaključili ugovor o kupoprodaji spornog stana. Podnosilac zahteva je predstavio samo prvu stranicu ovog ugovora, i samim tim podnosilac zahteva nije uspeo da dopuni njegov zahtev relevantnim dokumentima koji su zatraženi od Suda.
23. Dana 14. decembra 2015. godine, privatni izvršitelj Enis Hoxha je predlogom za izvršenje [P. br. 320/2015] naložio izvršenje presude [C. br. 165/03] Opštinskog suda od 16. novembra 2004. godine, kojom je Mehmet Karaxhiu obavezan da oslobodi stan.
24. Protiv gore navedenog naloga za izvršenje, Mehmet Karaxhiu je uložio prigovor, koji je, Opštinski sud u Prizrenu, odbio, kao neosnovan, rešenjem [P. br. 320/2015] od 9. juna 2016. godine.
25. Dana 20. juna 2016. godine, Mehmet Karaxhiu ulaže prigovor protiv gore navedenog rešenja, koji je, Apelacioni sud, odbio, kao neosnovan, rešenjem [Ac. br. 2489/2016] od 3. jula 2017. godine. Shodno tome, rešenje [P. br. 320/2015] Osnovnog suda od 9. juna 2016. godine postalo je pravosnažno dana 10. avgusta 2017. godine.
26. Dana 8. avgusta 2016. godine, Katastarska agencija Kosova u Prizrenu je rešenjem [07-027-84052/B] usvojila zahtev podnosioca zahteva za prenos svojine sa njegovih roditelja na njega kao jedinog vlasnika stana, što je izvršeno na osnovu ugovora o poklonu.
27. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je prodao stan L.B.
28. Na osnovu spisa predmeta, primećuje se da je Mehmet Karaxhiu u Presudi Osnovnog suda u Prizrenu [P. br. 1107/14] od 11. novembra 2015. godine, (i) proglašen krivim za izvršenje krivičnog dela povreda nepovredivosti stanova i zgrada, (ii) i da je kažnjen uslovno, potvrđujući da se kazna zatvora u trajanju od 1 godine neće izvršiti ukoliko optuženi tokom vremena verifikacije od 2 godine ne počini neko krivično delo, (iii) da plati na ime sudskog paušala sumu od 50 evra i (iv) oštećeni E.V. radi realizacije imovinsko pravnog zahteva je upućen na građansku parnicu. Dana 24. decembra 2015. godine, protiv gore navedene presude Osnovnog suda, žalbu je podneo Mehmet Karaxhiu sa predlogom da se ista izmeni ili da se napadnuta presuda poništi. [napomena: Presuda Osnovnog suda u Prizrenu [P. br. 1107/14] od 11. novembra 2015.

godine, je navedena na osnovu žalbe protiv ove Presude, zato što podnosilac zahteva nije uspeo da dopuni njegov zahtev podnošenjem ove Presude kao i epilogom žalbe pred Apelacionim Sudom, dokumentima koji su zatraženi od strane Suda u okviru relevantnih dokumenata].

29. Na kraju, dana 13. februara 2019. godine, privatni izvršitelj, Enis Hoxha je zaključkom [P. br. 320/2015] naložio N.K. (majci podnosioca) i L.B. da oslobode stan u roku od 7 (sedam) dana i da isti predaju u vlasništvo i posed poveriocu izvršenja E.V., u suprotnom izvršni organ će osloboditi isti od ljudi i stvari.

Navodi podnosioca zahteva

30. Podnosilac zahteva tvrdi da su gore navedenim aktima povređena njegova prava zagarantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 36. [Pravo na privatnost] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava.
31. Podnosilac zahteva tvrdi da je legitimni vlasnik sporne imovine, koju je stekao na osnovu ugovora o poklonu od svojih roditelja, a koju je 8. avgusta 2016. godine upisao kod Katastarske agencije Kosova u Prizrenu.
32. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da u vezi sa slučajem osporavanja vlasništva nad stanom „postoji nekoliko slučajeva Osnovnog suda u Prizrenu sa brojem predmeta, kako slijedi:„ Resenje [Ndr. Nr. 55/97] od 17.02.1998., Presuda [C.nr. 165/05] od 16.11.2004., Presuda [C.nr. 165/03] i Presuda [CP. nr. 1335/2015] od 25. 08.2015.
33. On tvrdi da je donošenjem sudske odluke, bez uzimanja u obzir “konačne odluke Komisije za stambena i imovinska pitanja”, namerno diskriminisan. Pored toga, s obzirom na činjenicu da su odluke Komisije obavezujuće i da nisu bile predmet razmatranja nijedne sudske ili administrativne institucije na Kosovu, povređeno mu je i pravo na pravično suđenje.
34. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je L.B., koja je, po njegovim navodima, nova vlasnica stana, narušena privatnost prilikom neovlašćene kontrole stana od strane privatnog izvršitelja Enisa Hoxhe.
35. Na kraju, podnosilac tvrdi da je L.B., koju podnosilac zahteva sada smatra novom vlasnicom, povređeno pravo na imovinu.

Prihvatljivost zahteva

36. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
37. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. Ustava, koji propisuju:

“(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

38. Sud se takođe poziva i na članove 21, 22.4 i 48. Zakona, koji propisuju:

Član 21. [Zastupanje]

“Stranke tokom postupka pred Ustavnim sudom nastupaju same ili ih zastupa ovlašćeni predstavnik”.

Član 22. [Procesuiranje podnesaka]

4. Ukoliko podnesak ili odgovor na isti nije jasan i kompletan, sudija izvestilac o tom informiše stranku i određuje rok od najviše petnaest (15) dana za razjašnjenje ili dopunu podneska. Sudija izvestilac ima pravo da zatraži dodatne dokaze, ukoliko je to neophodno radi procene prihvatljivosti i osnovanosti podneska.

Član 48. [Tačnost podneska]

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

39. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika, koje predviđa:

“(2) Podnesak takođe uključuje sledeće:

[...]

(c) punomoćje za zastupnika;

[...]

(h) dodatna dokumenta i informacije.

(3) Ako stranka ima zastupnika, zastupnik zajedno sa podneskom podnosi važeće punomoćje Sudu”.

40. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 35 (5) [Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka] Poslovnika, koje predviđa:

Pravilo 35. [Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka]

(5) Sud može odlučiti po kratkom postupku, odbiti podnesak ako je nepotpun ili nejasan, uprkos zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni podnesak, ukoliko je zahtev ponavljanje prethodnog podneska odlučen od strane Suda, ili ako je podnesak neozbiljan.

41. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da su povređena njegova prava zagarantovana članovima 24, 31, 36. i 102. Ustava.
42. Sud podseća da je zahtev podneo Valton Karaxhiu, koji izjavljuje da zastupa samog sebe i tvrdi da zastupa L.B. i A.B. iz Prizrena. Sud primećuje da kada je reč o zastupanju, podnosilac zahteva nije priložio spisu predmeta važeće punomoćje za Sud.
43. Prilikom ocene ispunjenja ovih uslova prihvatljivosti, Sud prvo primećuje da podnosilac zahteva (i) nije razjasnio osporavanje bilo kog akta bilo kog javnog organa; (ii) nije pružio hronologiju odluka koje osporava; (iii) nije dostavio punomoćje za zastupanje pred Sudom, i (iv) propustio da priloži akte koje osporava u svom zahtevu, i to: *“rešenje [Ndr. br. 55/97] od 17. februara 1998. godine; presudu [C. br. 165/03], presudu [CP br. 1335/2015] od 25. avgusta 2015. godine”*.
44. S obzirom na to da podnosilac zahteva osporava niz akata različitih instanci, pri čemu je propustio da precizira konkretan akt javnog organa za koji tvrdi da ga osporava, Sud podseća da je podnosilac zahteva dužan da svoje tvrdnje potkrepi važećim dokumentima i dostavi iste Sudu.
45. Sud, pre svega, podseća na to da je u skladu sa članom 22. Zakona, u dva navrata tražio od podnosioca zahteva da *“dopuni svoj zahtev kako bi razjasnio pred Sudom konkretan akt javnog organa koji osporava; da dostavi potrebna dokumenta koja mogu biti potrebna Sudu i priloži punomoćje koje dokazuje da zastupa određena lica pred Sudom”*.
46. Nedostavljanje važećeg punomoćja Sudu, onemogućava istom da razmotri zahtev u skladu sa članom 21. Zakona i pravilom 32. Poslovnika, kada je u pitanju tvrdnja o zastupanju L.B. i A.B.
47. U tom pogledu, Sud zaključuje da je zahtev nekompletan i da isti nije razjašnjen jer podnosilac zahteva kao navodni zastupnik L.B. i A.B. nije dostavio Sudu važeće punomoćje za zastupanje stranaka za koje tvrdi da ih zastupa pred Sudom (vidi slučajeve Suda br. KI23/18, podnosilac *Ismet Kërçagu*, kao navodni zastupnik A. K., M. K., B. K., F. K. i A. K., odluka o odbijanju zahteva od 7. februara 2019. godine; br. KI16/18, podnosilac *Sahit Musa*, kao navodni zastupnik K. N., odluka o odbijanju zahteva od 31. decembra 2018. godine; br. KI30/18, podnosilac *Sahit Musa*, kao navodni zastupnik N. H., XH. H. i S. H., odluka o odbijanju zahteva od 10. maja 2018. godine i slučaj KI203/18, podnosilac *Afrim Salihu* kao navodni zastupnik L. K., odluka o odbijanju zahteva od 26. juna 2019. godine).
48. Nadalje, Sud, na osnovu primljenih odgovora, nalazi da podnosilac nije uspeo da pruži tražena razjašnjenja i propustio da dostavi akta koja osporava u tekstu svog zahteva, sa posebnim naglaskom, nije uspeo da (i) utvrdi konkretan akt javnog organa koji osporava pred Sudom; (ii) pruži hronologiju odluka koje osporava; i (iii) nije uspeo da priloži akte koje osporava u svom zahtevu i to:

“rešenje [Ndr. br. 55/97] od 17. februara 1998. godine; presudu [C. br. 165/03], presudu [CP br. 1335/2015] od 25. avgusta 2015. godine”.

49. Sud naglašava da nije sud za prikupljanje činjenica i da je teret dokazivanja na podnosiocu zahteva koji nije ispunio proceduralne uslove utvrđene Ustavom, Zakonom i Poslovnikom (vidi, na primer, slučaj Suda KI192/19, podnosilac *Naser Shala*, odluka o odbijanju zahteva od 23. marta 2020. godine, stav 31; KIO3/15, podnosilac *Hasan Beqiri*, odluka o odbacivanju zahteva Ustavnog suda Republike Kosovo od 5. juna 2015. godine, stav 21).
50. Sud smatra da ne može uzeti u obzir navode podnosioca, bez potkrepljujućih dokumenata i materijalnih dokaza, u skladu sa članom 22.4 Zakona i pravilima 32 (2) (h) i 35 (5) Poslovnika.
51. Stoga, Sud primećuje da podnosilac zahteva, osim svog uopštenog i apstraktnog zahteva, nije dostavio Sudu tražena dokumenta i informacije o osporenom aktu, iako je Sud u dva navrata tražio to od njega.
52. Kao rezime, Sud zaključuje da zahtev ne ispunjava proceduralne uslove za dalje razmatranje koji su propisani pravilom 35. Poslovnika. S obzirom na to da podnosilac zahteva nije naglasio konkretan akt koji osporava pred Sudom i nije dostavio potrebna dokumenta koja su tražena od njega, kao i to što nije podneo validno ovlašćenje pred Sudom u vezi sa navodima o zastupanju L.B. i A.B., zahtev se mora odbiti po kratkom postupku, u skladu sa pravilom 35 (5) Poslovnika.

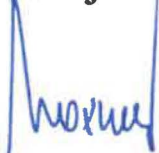
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 22.4 i 48. Zakona i pravilima 32 (2) (c) i (h), 35 (5) i 59 (3) Poslovnika, na sednici održanoj dana 9 jula 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi